

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๘
ศาสนาแท้ไม่เบียดเบียนใคร

ก่อนจึงหัน

พระเจ้าให้แรงความเพียรนะ อย่างกับเรื่องโลกอะไรๆ เรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องโลกเรื่องยุ่งเหยิงวุ่นวายก่อกวนให้เกิดทุกข์ตลอดเวลา พระมาชำระกิเลส กิเลสเป็นตัวยุ่ง ชำระตัวยุ่งออกแล้วจะไม่ยุ่งนะ ชำระได้มากได้น้อยความยุ่งจะลดลงๆ ความสุขจะปรากฏขึ้นๆ เดียวนี้พระเรามันไปทางมแต่เงา ตัวไม่เอานะ ไปทางมเงา งานนั้นงานนี้ยุ่งนั้นยุ่งนี้ ว่าเป็นงานของพระ งานซึ่งหมาอะไรอย่างนั้นว่าเป็นงานของพระ งานของพระพุทธเจ้าให้เดินจงกรมนั่งสมาธิภาวนา ศีลสมบัติ สมาธิสมบัติ ปัญญาสมบัติ วิมุตติสมบัติ วิมุตติญาณทัสสนะสมบัติ นี่คือสมบัติของพระ ถ้าวางงานก็งานของพระ ความรักษา ความบำรุง เรียกว่าเป็นงานของพระ ผลก็ปรากฏขึ้นมา

พุทธศาสนานี้เท่านั้นที่จะได้สมบัติที่ล้ำค่านี้มา ศีลสมบัติ สมาธิความสงบร่มเย็นเป็นสุข แน่นหนามั่นคง ไม่หวั่นไหวโยกคลอน ปัญญาความเฉลียวฉลาดรอบตัว ไม่ว่าจะภายในภายนอก ปัญญาใช้รอบตัว สติเป็นสำคัญ เคยพูดเสมอสติ จากนั้นพอปัญญาชักฟอกเรียบริ้อยๆ เข้าไปโดยลำดับจนกระทั่งวิมุตติหลุดพ้น นี่ปัญญา ปัญญาทำให้หลุดพ้น หลุดพ้นแล้วยังไม่แล้ว วิมุตติญาณทัสสนะ ยังความรู้รอบในความหลุดพ้นของตน นี่แหละเห็นไหม สนฺทิฎฐิโก พ้นแล้วยังรู้ว่าพ้นอีก

พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัตินะ พระเจ้านี้จะให้แรงงานทางด้านภาวนา อย่าเอางานอื่นใดมายุ่ง งานภาวนาเป็นงานที่เลิศเลอ ซึ่งพระพุทธเจ้าประทานให้เรียบริ้อยแล้วหลังจากพระองค์ได้ตรัสรู้แล้วเพราะงานที่เลิศเลอเหล่านี้คือการภาวนา พากันตั้งอกตั้งใจ อย่างมองไกลจิต ให้มองเข้ามาในสติ มองเข้ามาในตัวเอง แล้วกระจายออกไปข้างนอกเอง ถ้าสติไม่มีมองอะไรก็แบบตาฝ้าตาฟางนั้นละ โลกนี้มันตาใสเหมือนตาแมว แต่ความโง่ให้กิเลสเหยียบหัวมันนี้ไม่มีใครรู้ตามนุษย์นะ มนุษย์เรานี้ว่าฉลาดๆ แต่โง่ที่สุดคือมนุษย์เรา ให้กิเลสเหยียบหัวเอาๆ

เอาธรรมมาจับดูซิ ถ้าเอาธรรมมาจับมันจะรู้ความโง่ของตัวเอง ถ้ามีแต่กิเลสมันจะทะนงตัวตลอด มีแต่โอ้อ่าฟูฟ่าไปหมดนั้นละ เดียวนี้มีแต่พวกโอ้อ่าฟูฟ่าแล้วแบกกองทุกข์ด้วยกันหมด ท่านผู้ที่รู้ธรรมรู้ธรรม ปฏิบัติตามธรรมพระพุทธเจ้าแล้วท่านไม่โอ้อ่าฟูฟ่านะ สง่างามอยู่ในใจนี้เรียกว่าธรรม ไม่โอ้อ่าไม่อวด หากเป็นลักษณะทำทายเป็นอยู่ภายในตัวของตัวเองด้วยความดีของตัวที่สร้างมามากน้อย ให้พากันตั้งใจปฏิบัติ

ไปที่ไหนอย่าให้เปลอสติ สติเป็นสำคัญมากนะ การประกอบความเพียรสติเป็นพื้นฐาน ๆ นี้พูดแล้วไม่รู้กี่ครั้งกี่หน สติเป็นของเล็กน้อยเมื่อไร สติจับตลอด ๆ กิเลสมันจะเกิดขึ้นทางด้านสังขาร คือความคิดความปรุงต่าง ๆ

อวิชชาปุจฺจา อวิชชาที่ตัวตันให้เป็นกิเลสคือสังขารขึ้นมา เรียกว่า อวิชชาปุจฺจา สงฺขารา อวิชชาตันให้เกิดสังขาร เกิดวิญญานความรู้ไม่มีประมาณ ออกจากอวิชชาทั้งนั้น ถ้าสติมีอยู่แล้วครอบนี้ออกไม่ได้นะ สังขารก็ปรุงไม่ได้ บังคับกันไว้ นี้เรียกว่างานของธรรม มีสติตั้งลงไปบังคับกิเลสซึ่งเป็นข้าศึก ด้วยสติ ๆ เมื่อสติตั้งอยู่แล้วกิเลสจะหนาแน่นขนาดไหนออกไม่ได้นะ สติบังคับ ๆ นี้เรียกว่าสร้างธรรม บังคับไว้แล้วจิตก็ค่อยสงบ ๆ เมื่อไม่ถูกจุดถูกกลางจากสังขารที่เป็นสมุทัยอยู่โดยสม่ำเสมอ แล้วจิตจะมีความสงบ

นี่ละที่ว่าถ้าสติดีแล้ว กิเลสเกิดไม่ได้ กิเลสจะเกิดจากสังขารเป็นอันดับหนึ่ง ผางออกมาจากสังขารเลย มันอยากคิดอย่างนั้นอย่างนี้ ปรุงนั้นปรุงนี้ มีแต่สังขารมันยับเยิบ ๆ ความคิดความปรุงเรียกว่าสังขาร สังขารนี้เป็นสังขารสมุทัย สำหรับโลกเป็นสังขารสมุทัยล้วน ๆ สำหรับพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ท่าน สังขารนี้กลายเป็นสังขารชั้นธ เป็นชั้นธล้วน ๆ ไปเลยไม่มีกิเลส เวลามีกิเลสเข้ามามันก็เอาสังขารนี้ใช้เป็นเครื่องมือเป็นพิษเป็นภัย พอกิเลสขาดสะบั้นแล้วก็เอาสังขารนี้ใช้เป็นเครื่องมือสำหรับทำประโยชน์ให้โลก ความคิดความปรุงทางโลกก็มีทางธรรมก็มี ทางผิดมีทางถูกมี

สังขารที่มีธรรมครอบครองอยู่แล้ว จะเป็นสังขารเป็นคุณตลอดไป สังขารที่ไม่มีธรรมครอบครองนี้เป็นไฟไปตลอด เผาเรื่อยตลอด ให้ระวังสังขารนี้ให้ดีนะ นักปฏิบัติต้องรู้สังขาร มันปรุงขึ้นมาเรื่องอะไร ๆ มันหลอกทั้งนั้นละสังขาร ลวดลายมันยังมีแม้แต่พระอรหันต์ท่านสิ้นกิเลสแล้วสังขารนี้ยังมีลวดลายแห่งความหลอก มันหลอก ๆ แต่ท่านไม่หลง สำหรับปุถุชนหลงร้อยทั้งร้อยพันทั้งพัน หลงทั้งนั้นหลงสังขารที่ออกจากอวิชชา พระอรหันต์ท่านไม่มีอวิชชา ก็มีแต่สังขารชั้นธ เรียกว่าเป็นชั้นธล้วน ๆ ใช้ประโยชน์ได้ตามต้องการ ๆ ทั้งนั้น

ผมวิตกวิจารณ์กับหมู่เพื่อนเรื่องการประกอบความเพียร อย่าอ่อนแอนะ อ่อนแอไม่ได้นะความเพียร กิเลสไม่เคยอ่อนนะ กิเลสไม่มีคำว่าอ่อน เราอ่อนเท่าไรมันยิ่งแข็งขึ้น ๆ ถ้าธรรมะแข็งขึ้นมันก็อ่อนลง ฟาดให้มันขาดสะบั้นลงไปจากใจไม่มีอะไรเกิด พระอรหันต์ พระพุทธเจ้า ไม่มีสิ่งรบกวน สมมุติทั้งมวลดับสนิท ยอดสมมุติก็คือกิเลส นั่นละเป็นตัวสมมุติ กิเลสซึ่งเป็นเหตุสร้างทุกข์ขาดสะบั้นลงไปจากใจแล้วไม่มีทุกข์หมด หมดเรื่องโดยประการทั้งปวงก็คือหมดกิเลสจากใจนั่นแหละ

กิเลสคือสิ่งที่คิดที่ปรุงให้ฟุ้งเฟ้อเห่อเหิม นี่ท่านเรียกว่ากิเลส มันเกิดอยู่ภายในใจนั้นละ ธรรมเป็นเครื่องระงับดับกิเลสเหล่านี้ เรียกว่าธรรม อยู่ภายในใจเหมือนกัน ใจดวงนี้มีทั้งกิเลสมีทั้งธรรม แต่เวลานี้กิเลสมันมาก เพราะฉะนั้นมันจึงออกลดตายตลอดเวลา ธรรมมีน้อย เมื่อเวลาบำเพ็ญธรรมเข้าไป ธรรมมีมากแล้ว ชำระๆ ปร่าบปร่ามกิเลสคือสังขารตัวเป็นภยเป็นต้นนี้ ออกโดยลำดับขาดสะบั้นไปหมด จนกระทั่งไม่มีเหลือแล้ว นั่นละที่นี้จำไปหมดเลย

นี่ละธรรมะพระพุทธเจ้า เป็นธรรมะที่จำตลอดเวลา ไอ้เรื่องกิเลสมันเสกมันสรรปั้นยอมเอาวด มาแข่งธรรมนี้แข่งตลอด สามโลกธาตุมีแต่กิเลสแข่งธรรมทั้งนั้น แต่จมอยู่ก็คือกิเลส นั่นละ ใครเชื่อกิเลสจมกันทั้งนั้น ใครเชื่อธรรมจะฟื้นขึ้นมาโดยลำดับล่าตา จำให้ดีนะ เอาละเอาเท่านี้ก่อน ให้พร

หลังจ้งหัน

ทองคำที่ได้หลังจากมอบนำไปหลอมแล้วได้ ๑๒๕ กิโล ๑๐ แท่งๆ ละ ๑๒ กิโลครึ่ง ทองคำที่เหลือจากหลอม ๕ กิโล ๓๑ บาท นี่ละทองคำของเราที่ได้ประเภทน้ำไหลซึม ได้ถึง ๑๒๕ กิโล คือ ๑๐ แท่ง ของเล่นเมื่อไร ได้ตั้ง ๑๐ แท่งแล้ว ต่อไปนี้จะค่อยๆ ได้อีก ค่อยไหลเข้าๆ เราพยายามที่สุดที่จะหนุนชาติไทยของเราให้มีความแน่นหนา มั่นคง และอบอุ่นภายในใจทั่วหน้ากัน จากทองคำเป็นอันดับหนึ่ง บรรดาสมบัติในประเทศไทยเราเอาทองคำเป็นอันดับหนึ่งเลย เราจึงพยายามที่สุด เพื่อลูกเพื่อหลานนั้นแหละ ไม่ใช่อะไรนะ คือคิดแล้วคิดเล่า คิดแ่งนั้นแ่งนี้ เพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เราคิดไปทุกแง่ทุกมุมนะ อันใดที่ควรแสดงออกมาได้อย่างที่ว่านี้เราก็แสดงออกมา

อย่างทองคำ-เงินสตออะไรที่สำหรับชาติไทยของเรา เช่นพวกทองคำ-ดอลลาร์อะไร อันใดที่ไม่ควรแสดงก็ไม่แสดง แต่คิดเหมือนกัน ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ คิดเต็มเหนี่ยวเหมือนกันหมด คิดแล้วเก็บไว้ๆ อันใดที่นำออกมาใช้เพื่อประโยชน์นั้น อะไรที่เก็บไว้ลึกๆ เพื่อพิจารณาแก้ไขตัดแปลงไปตามนั้นๆ ก็เก็บไว้ภายในใจ ไม่ใช่เอะอะนำออกมา ออกมาๆ เราทำไม่ได้ อย่างนั้น ต้องพิจารณาเสียก่อนทุกอย่าง แน่ใจแล้วค่อยออกๆ

อย่างที่ว่าทองคำนี้เหมือนกัน พิจารณา.หวังใยมากเกี่ยวกับลูกหลานไทยเรา ได้ทองคำไปจำนวนเป็นกอบเป็นกำดังที่เราได้มาด้วยความพร้อมเพรียง เวลาลงไปปั๊วะแล้วขาดยังขาดอยู่มาก นี่ละที่เป็นอารมณ์นะ ยังขาดอยู่มากมาย จะหาประเภทไหนมาซ่อมอีกน้ำ สุดท้ายก็ประเภทน้ำไหลซึม เอาประเภทน้ำไหลซึม ให้ค่อยไหลๆ นี้ ๑๒๕ กิโล เป็น ๑๐ แท่งแล้วนี้ ได้ขนาดนี้จะให้ว่าไงอีก มันหากค่อยได้ค่อยเป็นค่อยไปต่อไปก็หนาแน่นขึ้นมา

ทองคำเป็นของเล็กน้อยเมื่อไร ประกันชาติของตนๆ ตอนที่เราไปถามหัวหน้าคลังหลวงเขา ถามจุดไหนถูกจุดนั้นเลย เราไม่ได้ค้าได้ขายได้อะไรแหละ แต่พิจารณาตามเหตุตามผล หลักปกครองบ้านเมือง มีอะไรเป็นเครื่องประกันๆ เกี่ยวโยงกันยังงั้น การซื้อการขายมีอะไรเป็นเครื่องประกัน ก็มาลงทองคำ ทองคำเป็นเครื่องประกัน สหรัฐมากที่สุด ทองคำเราไปประกันไว้ที่นั่น สหรัฐ-อังกฤษมาก อังกฤษไม่ค่อยมากนัก สหรัฐมากที่สุด

ทองในคลังหลวงของเราที่เป็นเครื่องประกันชาติของเรานั้นมีน้อยมากนะ ที่ออกไปประกันชาติของเราเกี่ยวกับเรื่องเมืองนอกเมืองนา ติดหนี้ติดสินเอานั้นเป็นประกันมากกว่าที่อยู่ในเมืองไทยของเรา มีมาก ถึงจะใช้หนี้ใช้สินเขาหมดไปนั้นติดใหม่ มันก็มีอีก ติดหนี้ติดสินเพราะการซื้อการขายประสานกันอยู่ตลอดเวลา การติดหนี้ติดสินกันนี้ เหมือนตาข่าย ทั่วโลกเหมือนตาข่าย บ้านหนึ่งๆ เหมือนตาข่ายในบ้าน ติดหนี้กันในบ้าน อำเภोजังหวัดติดหนี้กันระโยงระยางๆ เป็นตาข่าย ฟ้าดทั้งประเทศติดหนี้กันพะรุงพะรัง ออกทั่วโลกติดหนี้กันเขาเรียกตาข่ายใหญ่ นี่ละเป็นเครื่องประกัน อยู่ด้วยกันเป็นอย่างนั้น เพราะต่างคนต่างอาศัยกัน คนหนึ่งได้หนึ่งๆ คนหนึ่งขาดหนึ่ง คนหนึ่งมี หยิบยืมกันไปๆ ติดหนี้กันไปอย่างนี้ละ

เรื่องเหล่านี้พิจารณาทุกอย่าง แต่อะไรที่จะนำมาพูดก็พูด ไม่นำมาพูดไม่พูดเฉย ที่นำพี่น้องทั้งหลายออกมากอย่างเปิดเผยก็คือ ความเป็นผู้นำในคราวที่แล้ว นี่สำคัญ มีด้านวัตถุและธรรม นั้น ออกพร้อมกัน ก็เป็นไปตามนั้นไม่ผิด วัตถุก็คือวัตถุ เงินทองข้าวของของเราที่นำเข้าสู่คลังหลวง เรียกว่าด้านวัตถุช่วยชาติ คนต้องมองทางด้านวัตถุเป็นส่วนมากนะ ด้านวัตถุเงินทองข้าวของเป็นต้น ส่วนด้านนามธรรมคือด้านจิตใจกับธรรมเขาไม่ได้คิดกัน โลกจะรู้จักอย่างรวดเร็วเรื่องการช่วยชาติด้วยวัตถุ แต่การช่วยชาติด้วยนามธรรมคือธรรมเข้าสู่จิตใจเป็นเครื่องหนุนกันลึกลับ นี่ไม่ได้คิดกัน นี่เราคิด แนะเห็นไหมละ

ได้คิดจนถึงขนาดออกอุทานภายในใจ ว่า เออ คราวนี้ละคราวธรรมะจะได้ออกสู่พี่น้องชาวไทยและกระจายไปอย่างกว้างขวางก็คือคราวนี้แหละ คราวที่ช่วยชาติบ้านเมือง วัตถุก็รู้กันไป พอไปที่ไหนธรรมะก็จะกระจายไปๆ คือเทศนาว่าการไปเรื่อยๆ มันก็เป็นอย่างว่า แล้วก็ออกมาเรื่อย การช่วยชาติเรายุติกันไปแล้วส่วนใหญ่ นะ แต่ธรรมะนี้ไม่ได้ยุติ ยิ่งออกมาก มากโดยลำดับลำดับานะ ออกมากธรรมะ เดียวนี้กลายเป็นออกทั่วโลก

อ่านเมื่อวานนี้หรือว่าไงผู้กำกับ ประเทศไหนๆ เท่าไรหมื่นๆ (ประเทศอเมริกา มากที่สุดครับ) อเมริกาก็หมื่น (หลายหมื่นอยู่ รวมแล้วทั้งหมดถึงวันนี้ประมาณสอง

ล้านเศษคนที่เปิดเข้ามาดูอินเทอร์เน็ต) นั่นแหละสองล้านเศษ ออกทั่วโลกข้างนอกนะ ตั้งสองล้านเศษ ประเทศนั้นบ้างประเทศนี้บ้าง เวลาเขามาดูมันก็บอกในรายการอัตโนมัติของมัน เขาเรียกคอมพิวเตอร์ บอกประเทศไหนมาเท่าไรวันหนึ่งๆ มันจะบอกในตัวนั้นเสร็จ สหรัฐมากกว่าเพื่อน ที่ว่าประเทศไหนๆ มากๆ นั้น ส่วนมากมีแต่คนไทยเราไปอยู่ที่นั่น คนอื่นเขาก็มีส่วนแต่ไม่ได้มากเหมือนคนไทย ประเทศไหนๆ คนไทยเราไปอยู่ที่นั่น แล้วคนไทยเราเป็นลูกชาวพุทธไปไหนก็ต้องถือพ่อถือแม่ของตัวติดหัวใจไปด้วย คือพุทธ

ที่นี้เวลาธรรมะออกกระจายนี้ ท่านเหล่านี้ก็ได้ยินได้ฟัง บางรายก็บอกว่าเดี๋ยวนี้ได้รับความอบอุ่น แต่ก่อนเวลาไม่มีการมีงานจะไปเที่ยวคุยกับเพื่อนฝูงอย่างเมืองไทยเราไม่ได้ เขาตัวใครตัวเราไปเรื่อย ที่นี้ไม่มีเพื่อนฝูง พอได้ฟังวิทยุหรือฟังอันนี้ละ ที่นี้ได้เพื่อนฝูงแล้วอบอุ่น ไม่ว่าเหว่ บางทีหงุดหงิด พอได้ธรรมะมาฟังนี้แล้วเลยรู้สึกอบอุ่นเอาธรรมะเป็นเพื่อนเลย แน่มี นี่ละธรรมะออกสู่โลกและกระจายไป เรียกว่าทั่วโลกประเทศนั้นเท่านั้นประเทศนี้เท่านั้น สหรัฐมากกว่าเพื่อน มีทุกประเทศที่คนไทยเราไปอยู่ที่นั่นแล้วเป็นลูกพุทธ เป็นลูกของพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ไปที่ไหนพ่อแม่ติดตัวไปด้วย เป็นหัวใจติดไปด้วย

ที่นี้พอออกทางอินเทอร์เน็ต บรรดาพี่น้องชาวไทยเราที่ไปอยู่เมืองนอกจึงได้ยินได้ฟังทั่วหน้ากันมีจำนวนมากนะ เป็นล้านๆ นี่ก็ธรรมะที่เราออกในเวลาช่วยชาตินี้เอง ธรรมะที่จะได้ออกละคราวนี้ กระจายออกไปทั่วประเทศไทยและก็ออกทั่วโลกเลย ธรรมะนี้ลึกซึ้งมากนะ เป็นเครื่องหนุนอย่างใหญ่หลวงหนุนจิตใจ ทุกสิ่งทุกอย่างขึ้นอยู่กับใจนะ ถ้าใจไม่ดีเสียอย่างเดียว อะไรจะมีกองจรดเมฆก็ตามเถอะไม่ได้มีความหมายนะ มันมีความหมายอยู่กับใจ เป็นผู้ดูแลรักษา เป็นผู้ที่ทำให้โทษให้คุณขึ้นอยู่กับใจ สิ่งเหล่านั้นเป็นเครื่องสนอง ไฟเอามาหุงข้าวก็ได้ ถ้าไม่ฉลาดเอามาเผาบ้านเจ้าของก็ได้ แน่อย่างนั้นแหละ สมบัติเป็นอย่างนั้น ความฉลาดอยู่กับเจ้าของ

ที่นี้เมื่อธรรมเข้าสู่ใจแล้วคนเราเริ่มคิด ผิดถูกดีชั่วคัดเลือกรูๆ ส่วนมากก็ได้แต่คุณมาเป็นประโยชน์ ส่วนเสียก็ปิดออกๆ ถึงเสียก็น้อยๆ นี่ละมีธรรมะคัดเลือกเป็นอย่างนั้น ถ้าไม่มีเลยกินหมด ปลาที่กินหมดทั้งก้าง ช้างก็กินหมดทั้งตัวเลย ตายเลยเข้าใจไหม ไปไม่รอด กลืนช้างทั้งตัว ในโลกนี้ใครกลืนช้างทั้งตัว ไ้บ้านนี้มันกลืนช้างทั้งตัว ไ้ไม่มีธรรมกลืนๆ เรื่อย ควรจะแล่ออกอะไรๆ แม้แต่ปลาเขายังคัดออก เป็นก้างเป็นกระดูก นี่ช้างทั้งตัวไม่มีกระดูกได้หรือไปกลืนมัน นี่ละคนไม่มีธรรมโง่ชะมัด เข้าใจไหม

นี่ละคนไม่มีธรรมโง่ชะมัด ฟัดข้างทั้งตัว ทางอินโดนีเซียมีไหม ข้างทั้งตัวกินกันหมดเลย สันติมันสันติแต่ชื่อ มันสงบ สันติแปลว่าความสงบ ตัวจริงตัวบ้า เข้าใจไหม เอา ชำระบ้างให้ตื่นะ เวลานี้บ้างละเอียดมันไหลเข้าคอกๆ ตีมันในคอกให้มันแหลก มันออกจุ่นจ้านๆ บำมันออกหลายประเภทนะ บำส่วนหยาบมันออกจุ่นจ้านๆ ตีเข้ามาๆ พอละเอียดเข้ามาๆ ที่น้ำมันเข้ามาในคอก ไล่ตีในคอก ในคอกในจิต นี่เรียกว่าไล่ตีภัยตีพิษ หมดอันนี้แล้วจ้าเลย นั่น เพราะฉะนั้นใจจึงควรอย่างยิ่ง ที่จะได้รับการอบรมบรรดาพี่น้องทั้งหลาย

พุทธศาสนานี้เหมาะสมอย่างยิ่งแล้วกับใจของโลก วา่จั้นเลย นอกนั้นไม่มีใครกล่าวถึงเรื่องใจนะศาสนาใดๆ ก็ตาม เราไม่ได้ดูถูกเหยียดหยาม เราพูดตามหลักความจริง เป็นอย่างนั้น คือพุทธศาสนาของเราเป็นศาสนาของผู้สิ้นกิเลสโดยแท้ๆ ทุกพระองค์ พระพุทธเจ้าที่สืบทอดศาสนาท่านมาตามแถวตามแนวแห่งจอมปราชญ์ทั้งนั้นนะ ท่านไม่ได้สู้มสู่มหัว จับคนนั้นมาเป็นศาสดา จับคนนี้เป็นศาสดา กิเลสเต็มหัวใจๆ มันก็เอาพิษเอาไฟมาเผา เสกสรรปั้นยอศาสนาของตนเป็นไฟขึ้นมาแล้วถือว่า เป็นบุญเป็นคุณ ศาสนานั้นศาสนานี้ ศาสนาเลยเป็นเจ้าของอำนาจบาตรหลวงบีบบี้ไฟคนอื่นศาสนามันให้แหลกเหลวไปหมด นี่ไม่ใช่ศาสนา ศาสนานั้นไม่บังคับใคร แต่เวลานำไปปฏิบัติแล้วให้บังคับตัวเอง นี่เรียกว่าศาสนา พุทธศาสนาของเราเป็นอย่างนั้น

หาเถอะหาที่ไหนก็หา นี่เราจวนจะตายเราพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง เปิดอกหมดในหัวใจของเราที่ขึ้นเวทีฟัดกับกิเลส พอกิเลสพังแล้วมันจ้อออกหมดเลย ไม่เคยคาดเคยคิดว่าจะรู้จะเห็น มันรู้มันเห็นจะว่าไงภายในใจ เป็นแต่เพียงว่าพูดได้นี่เป็นส่วนย่อย พูดไม่ได้นี่มากต่อมากหากประจักษ์อยู่ในหัวใจ อย่างนั้นละธรรมเปิดอกมาเต็มเหนี่ยวแล้วเห็นไปหมดทุกแง่ทุกมุม กิเลสปิดทั้งนั้นที่มองไม่เห็นนะ ไม้ทั้งต้น ตาก็มีอยู่หน้าผากนั้นนะคนก็ตี แต่มันไม่ดูเวลานั้นมันไปโดนใช้ไหมละ ถ้ามันดูมันไม่โดน นี่ดูแล้วมันหลักความชั่วนะ แต่มันไม่เห็นนะซี ความอยากดันเข้าไป

พุทธศาสนาจึงเป็นศาสนาถูกต้องกับจิตใจ สอนลงที่ใจเลย ไม่ได้สอนที่ไหน ลงใจ มโนปุพฺพกุมา ธมฺมา มโนเสฏฺฐา มโนมยา สิ่งทั้งหลายมีใจเป็นใหญ่ ใจเป็นประธาน สำเร็จแล้วด้วยใจ ทั้งดีทั้งชั่วอยู่กับใจ ให้ชำระจิตใจให้ดี นั้นท่านสอน นี่พุทธศาสนา นี่รากเหง้าของพุทธศาสนาขึ้น มโนปุพฺพกุมา ใจเป็นใหญ่ขึ้นเลย สอนลงที่ใจทุกสิ่งทุกอย่างใจเป็นเจ้าของ ที่จะคัดเลือกทุกสิ่งทุกอย่างมาเป็นประโยชน์แก่ตน ที่ไม่คัดเลือกเป็นโทษ นี่ก็คือความไม่คัดเลือก

พุทธศาสนานี้สอนละเอียดลออมากที่สุดทีเดียว ยิ่งปฏิบัติเข้าไปภายในจิตนี้ยิ่งเห็นเรื่องความละเอียดของพุทธศาสนา รู้ที่ตรงไหนๆ เป็นของอัศจรรย์ยอมรับๆ นี่

พระพุทธเจ้าสอนไว้แล้ว ๆ ไม่มีอะไรที่เลยตายพระพุทธเจ้าไป บรรดาสาวกทั้งหลาย รู้อยู่ในข่ายแห่งธรรมของพระพุทธเจ้าที่ทรงรู้ทรงเห็นแล้วสอน รู้ใครจะกว้างขวางขนาด ไหนก็ตาม แม่น้ำมหาสมุทรยังมีฝั่งครอบงำอยู่นั้น อันนี้ก็เหมือนกัน รู้ขนาดไหน ศาสดาองค์เอกครอบไว้แล้ว รู้เหนือทุกอย่าง บรรดาสาวกทั้งหลายก็เป็นขอบเป็นเขต อยู่ สำหรับพระพุทธเจ้านี้เลยทุกอย่าง

นี่ละศาสนาพุทธเราเป็นศาสนาที่เลิศเลอสุดยอด เราค้นออกมาจากบนเวที มา พุดนี้พุดออกมาจากบนเวที เราตัวเท่าหนูนี้ภูมิก็เต็มหนุจะว่าไง บอกอย่างนี้ชัด ๆ ไม่โอ้ ไม่อวด เอาความจริงออกมาพุด แต่ก่อนมันไม่รู้ก็บอกไม่รู้ ฟังซิไปเทศน์ที่บ้านหนอง แวง จนจะตาย เจ้าของฉันทันชนมนางเล็ดครึ่งแผ่นก็ไม่หมด กลืนไม่ลง เขาจะให้ เทศน์ เทศน์จบแล้วแล้วบ้านอื่นเขายกทัพมาอีก แล้วจะทำยังไง นี่ท่านเทศน์จบแล้ว เสรอ โอ๊ย จบแล้วก็จะยากอะไร วังนั้นละคนหนึ่ง เรายังจะตามฆ่ามันอยู่ มันคงตายแล้ว ละ ตายแล้วก็ยังจะตามฆ่ามันอยู่มันโมโห ก็มันไม่ได้เทศน์ เราเป็นคนเทศน์ต่างหาก เทศน์จบแล้วก็จะยากอะไร ท่านฉันทันเพลแล้วท่านจะเทศน์ให้ฟัง

บวชได้พรรษาเดียว เวลามาค้นดูแล้วบวชพรรษาเดียว มันจะได้คำเทศน์มาจาก ไหน นี่ละมีแต่ความแค้น หัวอกนี้มันอกจะแตก นี่เวลามันเป็นหัวใจดวงนี้ เข้าใจไหมละ นี่ก็เป็นทุกข์อันหนึ่งแสนสาหัสสำหรับเราในชีวิตของพระ คือเทศน์กัณฑ์นั้นละ ไม่ลืม จนกระทั่งภษิต ไปได้ภษิตมานิดหนึ่ง เพราะเรายังไม่ได้เรียนภษิต เรียนนักธรรม เรียนสวดมนต์เจ็ดตำนาน สิบสองตำนานเรียนปาฏิโมกข์จบ ในพรรษานั้นได้เท่านั้น เรื่องเทศน์ไม่ได้เรียน แล้วจับไปเทศน์ตอนออกพรรษาแล้วนั้น จะได้อะไรมาเทศน์ ออก จะแตกคราวนั้นเราไม่ลืมนะ นี่เวลามันอัดอันตันใจ กิเลสมันปิดมันบังไม่ให้ธรรมะออก ได้เลย เจ้าของจะเป็นจะตาย จากนั้นมาแล้วก็เบิกออก ๆ ด้วยการประพาสปฏิบัติ ด้วยการศึกษาล่าเรียนค่อยเป็นค่อยไป พอเอาตัวรอด ๆ เอากล้วยหอมเขามากินพอเอาตัวรอดไป

ครั้นมาปัจจุบันนี้เปิดเลยเชียว ไม่มีคำว่าติดตรงไหนข้องตรงไหน เราพุดให้ ชัดเจน นี่ละมันจวนจะตายพี่น้องทั้งหลายฟังเสีย ผลแห่งการปฏิบัติธรรมของ พระพุทธเจ้ามันจ้อออกมาจากหัวใจนะ เพราะฉะนั้นท่านจึงสอน มโนปุพฺพงฺคมา ธมฺ มา ใจเป็นใหญ่ใจเป็นประธาน สำคัญที่ใจ ทั้งหมดดีชั่วอยู่ที่ใจ ใจดูใจคัดเลือกจากใจ นั้นแหละ ท่านสอนตรงแนวเลย นี่ละพระพุทธเจ้าท่านสอนสอนลงที่ใจ ศาสนาใดก็ตาม ไม่ได้สอนลงที่ใจ ๆ พุดกันก็ว่าไปสวรรค์ไปนั้นไปนี้ นี่พระพุทธเจ้าพุ่งถึงนิพพานเลย สวรรค์มีกี่ชั้น ๆ บอก นรกมีกี่หลุมบอกหมดเลย ฟาดถึงนิพพานบอกหมดโดย ละเอียดลออเต็มภูมิของศาสดา มาสอนพวกเราแน่นอนที่สุด เพราะฉะนั้นจึงให้พากัน

ตายใจแล้วปฏิบัติตามธรรมนี้ อย่าไปคว้าน้ำคร่ำนี้ นี้ได้ค้นมาแล้วบนเวที พัดเสียจน
เอากิเลสแตกกระจายเลยจึงจำขึ้นมา ที่นี้ จิตฺเต สงฺกิลฺลฺฐฺเฐ ที่หนองแขวงนั้น กับเดี๋ยวนี้
มันเข้ากันไม่ได้ก็บอกเข้ากันไม่ได้ เวลานี้ไม่ได้คิดว่าจะติดจะคาอะไรเลย มันโล่งไป
หมดทั่วแดนโลกธาตุ สว่างจ้าไปหมด เรียกว่า สุธมฺมโต ถ้าว่าโลกมันว่างไปหมด มีแต่
ธรรมครอบไปหมดเลย ออกมาแ่งไหนนั่นถ้าจะตอบ ถ้ามมาแ่งนั้น ออกแ่งนั้นรับกัน
ปั๊บบ้าง รอบตัว

แต่ก่อนมันเป็นเมื่อไร มันเป็นเดี๋ยวนี้ก็บอกเป็น สมควรจะตอบมากน้อยนั้นเป็น
เรื่องเจ้าของเองจะตอบ เรื่องพับมานี้มันรับกันผิงๆ เลย นั้นละธรรมเป็นอย่างนั้น
เต็มหัวใจแล้ว การเทศนาว่าการไม่ได้คิด จะสมาคมได้ก็ตาม ท้าวมหาพรหมลงมา
เฝ้า ว่างั้นเลย แต่เราไม่เคยพูดถึงท้าวมหาพรหม เราพูดตั้งแต่พวกพราหมณ์
พราหมณ์กินแล้วชี้แตกตามที่หลับที่นอนนี้พวกพราหมณ์ เราสอนพวกพราหมณ์ชี้แตก
ชี้ همینอยู่ตามบริเวณนี้ละในวัดกับพระ แล้วนอกจากเขตของพระไปก็ในครัว พวกนี้
พวกชี้แตกเยียวราดทั้งนั้น พวกพราหมณ์ไม่ใช่พวกพรหม มันต่างกัน สอนพวกพรหม
พวกเทวบุตรเทวดา อินทร์ พรหม สอนยากอะไร สอนมนุษย์เรานี้ยาก ช้ำๆ ซากๆ
หยาบๆ เพราะมันหยาบ

พระพุทธเจ้าสอนหมดแล้วนะที่กล่าวมานี้ ศาสดาองค์เอกสอนไปหมดแล้ว คือ
พุทธศาสนานั้นแหละ พุทธศาสนานี้มีแถวมีแนวขึ้นบนอันนี้แล้ว เวทีแตกนี้มันกระจาย
ถึงกันหมดเลยไม่ต้องถามใคร พุทธศาสนามีมายังไงๆ มันถึงกันหมดๆ เลย ไม่ต้อง
ถามใคร ประจักษ์ ไม่คุย แต่ก่อนก็ไม่เคยรู้อย่างนี้ เวลามันรู้แล้วก็อย่างนี้ นี้เวลาจะเอา
ออกมาพูดก็มันรู้อย่างนี้จะว่าไง พระพุทธเจ้ามีมาสักเท่าไรๆ นานแสนนาน นี่เป็นตั้งแต่
ระดับจอมปราชญ์ๆ มาเป็นศาสดา กิเลสสิ้นไปหมดๆ ด้วยกันทั้งนั้นเลย การสอน
ความรู้ความเห็นพระญาณหยั่งทราบ เป็นแบบเดียวกันๆ มาสอนจึงสอนแบบเดียวกัน
เลย

นี่เป็นแถวแนวของพุทธศาสนา ที่เป็นศาสนามือชนสัตว์โลกออกจากทุกข์จริง ๆ
คือพุทธศาสนาแน่นอรร้อยเปอร์เซ็นต์ พันเปอร์เซ็นต์ ล้านเปอร์เซ็นต์ คือพุทธศาสนา
เท่านั้นว่างั้นเลย เมื่อเข้าไปอันนี้แล้วมันวิ่งถึงกันหมดเลยจะว่าไง ศาสนานี้มาเป็นแถว
เป็นแนวนะ มาเรื่อย ๆ ต่อไปนี้ก็จะไปอีก ต่อไปก็เรื่อยอย่างนี้ ย่อ ๆ นี้ก็ว่าพระอริย
เมตไตรยจะมาร้อยเปอร์เซ็นต์ไม่ผิด ถึงวันนั้นแล้วเป็นเองมาเอง จากนั้นก็มี
พระพุทธเจ้าอีก ๑๐ พระองค์ ท่านบอกเรียงลำดับอนาคตวงศ์ของพระพุทธเจ้า อีก ๑๐
พระองค์ มีพระนามไว้หมดแล้วในระยະนี้ ต่อจากนั้นก็มีย่างนั้น ๆ ไปเรื่อยอย่างนี้ คือ

ท่านเล็งญาณดูรับสั่งไว้เรียบร้อยๆ แล้วก็ไปตามนั้นเลยไม่ผิด พระญาณหยั่งทราบจะไม่มีสองเลย เป็นหนึ่งทั้งนั้น

นี่ละพุทธศาสนาเรามาเป็นแถวเป็นแนวเป็นหลักเป็นเกณฑ์นะ ไม่ได้คว้านั้นคว้านี่มาเป็นศาสนา คว้านั้นมาเป็นศาสนา คือเป็นเจ้าของศาสนานั้นๆ เรียกเอามาเป็นศาสนา แล้วบางทีไม่มีตนมีตัวนั้นละมากต่อมาก คว่าเอามา ศาสนานั้นเลยกลายเป็นมหากัณฑ์ ศาสนาใครเป็นศาสนาใหญ่รุกราน นี่ละเป็นศาสนามหากัณฑ์ มันไม่ใช่ศาสนา มันเป็นมหากัณฑ์ต่อโลก ใครที่ว่าเป็นศาสนาไหนที่ใหญ่โตที่สุด นั่นละอำนาจมากที่สุด บีบบี้สีไฟได้แหลกเหลวหมด นั่น มันไม่ใช่ศาสนาอย่างนั้น ศาสนาแท้ไม่มีการเบียดเบียนใคร ไม่บังคับใครแล้วแต่ใครจะปฏิบัติ แต่นำไปปฏิบัติแล้วตัวเองต้องบังคับตัวเอง เวลาอยู่ข้างนอกนั้นท่านไม่บังคับใคร ใครจะนับถือไม่นับถือแล้วแต่ แต่เวลานำไปนับถือปฏิบัติตามแล้วเป็นข้อบังคับอันหนึ่ง ที่จะบังคับตัวให้เป็นคนดีโดยเฉพาะ ท่านก็สอนลงเป็นจุดๆ

พุทธศาสนาของเราเป็นศาสนาที่เลิศเลอสุดยอดแล้ว เราเกิดมานี้มาพบพุทธศาสนานี้เลิศเลอ เราไม่สงสัยแล้วลงจากเวทินี้มันจำไปหมดเลย แต่ก่อนเคยพูดไหม คำพูดเหล่านี้ไม่เคยได้ยิน เราเองก็ไม่เคยรู้จะเอาอะไรมาพูด แต่เวลามันรู้แล้วไม่ให้พูดได้ยังไง เมื่อสมควรจะพูด พูดได้ทั้งนั้น เป็นอย่างนั้นนะ เรื่องบาปบุญ นรกสวรรค์ เหล่านี้เป็นหนึ่งด้วยกันหมดเลย ใครอย่าไปลบล้าง ถ้าไม่อยากจะลบหายอย่าไปลบล้างว่า บาปบุญไม่มี นรกสวรรค์ไม่มี พรหมโลก นิพพาน เปเรตตี ไม่มี เรียกว่าลบล้างทั้งนั้นฆ่าตัวเองให้พินาศเลย ยังเหลือแต่ลมหายใจคนๆ นั้น นี่เป็นจอมปราชญ์ทั้งนั้นสอนไว้ทรงรู้ทรงเห็นทุกสิ่งทุกอย่างแล้วสอนไว้ตามหลักความเป็นจริงไม่ลบล้าง

สัตว์ประเภทใดๆ ไม่ลบล้าง สอนตามความมีอยู่ของเขาๆ ทั้งนั้นแหละ บาปบุญก็เหมือนกัน นรกกี่หลุมๆ ก็พรรณนาไว้หมด สวรรค์เรื่อยขึ้นไปจนพรหมโลกถึงนิพพานสอนไว้หมด ทรงทราบไว้เรียบร้อยแล้ว สอนโลกที่เรียกว่า สวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้วๆ ให้พากันนำไปปฏิบัติ นี่ละการประกาศศาสนา ให้ประกาศตัวเอง อย่าไปหาประกาศบ้างๆ บ้างๆ ทั้งๆ ที่ตัวมีแต่บุตรแต่คุณมีแต่ความเลวร้าย เป็นมหาโจรประกาศศาสนาใช้ไม่ได้เลยนะ พระพุทธเจ้าเป็นมหาโจรที่ไหนประกาศศาสนา สวากเป็นมหาโจรที่ไหน ประกาศศาสนาออกทุกทิศทุกทางทั่วโลกดินแดน จากพุทธศาสนาเป็นจอมปราชญ์ทั้งนั้น

แล้วพวกเราที่เป็นลูกศิษย์ตถาคตนี้ จะกลายเป็นมหาโจรประกาศศาสนาแล้วนะ เป็นมหาโจรหัวหน้าพระ หัวหน้าพระเจ้าพระสงฆ์ออกประกาศศาสนา ศาสนามีมาดั้งเดิมแต่ไหน ศีลธรรมพระพุทธเจ้าทรงสอนไว้เรียบร้อยแล้วบกพร่องที่ตรงไหน จึงจะ

ห่านำออกไปประกาศ ถ้าอยากจะประกาศก็ประกาศตัวเองซิ เรียบพร้อมที่ตรงไหนๆ ตามหลักธรรมวินัยของพระพุทธเจ้าที่สอนไว้นั้น ให้แก้ไขตัดแปลงตามหลักธรรมหลักวินัย เมื่อแก้ไขตัดแปลงนี้เรียกว่าประกาศศาสนาอยู่ในตัวเสร็จ อะไรบกพร่องแก้ไขตัดแปลงจนกระทั่งสมบูรณ์แล้ว ศาสนาสมบูรณ์แบบในบุคคลคนนั้นในพระองค์นั้น อยู่ที่ไหนเจริญรุ่งเรือง เป็นการประกาศศาสนา ใครมาเห็นเขาก็อยากกราบไหว้บูชา นั้นประกาศแล้วนั้นนะ

ไอ้ไม่มีอะไรเลยติดเนื้อติดตัวอยากประกาศศาสนา ไปประกาศหาอะไรตัวเองก็เหมือนมูตรเหมือนคูด เหมือนหมาขี้เรื้อน แล้วเป็นหัวหน้าก็เป็นหัวหน้ามหาโจร เรียกว่ามหาโจรเป็นหัวหน้าประกาศศาสนา ใครจะไปเครพนับถือ เขาเอือมระอาจะตายไปแล้ว ถ้าหากว่าจะมีอยู่ในเมืองไทยเราจะประกาศศาสนา อย่าไปประกาศเขาเอือมระอาพอแล้ว ดูตัวของเราที่เป็นมหาโจร ปล้นตัวเองและปล้นชาติศาสนาอยู่เวลานี้คือใคร คือเรา ถ้าแก้ตัวนี้ให้ลงศีลลงธรรมแล้วจะไม่การปล้น ไปที่ไหนสงบรมเย็นไปหมด ให้ประกาศตรงนี้ประกาศศาสนา ต่างคนต่างปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ประกาศขึ้นในตัวแล้วเห็นกันเครพเลื่อมใสเองคนเรา

เพียงประกาศบ้าง ๆ เอาชื่อเอาเสียงมาประกาศเฉย ๆ มันเป็นเรื่องกิเลสประกาศความสกปรกกลามกของตนเองออกให้โลกได้เห็น เขาไม่อยากจะเห็น เขาเอือมระอาตายแล้ว อย่าไปประกาศให้เขาหัวเราะนะ ถ้าจะประกาศให้ดูตัวเองเสียก่อน ประกาศตัวเองให้เป็นคนดีคนดีเรียบร้อยแล้ว ประกาศไม่ประกาศมันก็ดีไปเรื่อย ยิ่งประกาศแล้วก็ยิ่งจำไปเลย นี่มันเป็นอย่างนั้นนะทุกวันนี้ จะเอาพวกโจรพวกมารพวกมหาภัย พวกมหาโจรมาประกาศสอนศาสนาก็คือมหาภัยมหาโจร สอนไปไหนมันก็แหกเหลวไปตรงนั้น ๆ ตั้งแต่อยู่โดยลำพังของมันมันก็แหกเหลวอยู่แล้ว แล้วยิ่งไปสอนคนอื่นให้แหกเหลวไปตาม ๆ กันแล้วหมด พุทธศาสนาจะไม่มีเหลือติดในเมืองไทยเรา

ให้ประกาศตนตามหลักธรรมของพระพุทธเจ้า คือศีลธรรมมียังงี้ให้ปฏิบัติตามนั้น แล้วจะเป็นการประกาศความดีงามของตัวเอง อยู่ที่ไหน ๆ ไม่ว่าจะอยู่ในวัดในวา ไม่ว่าจะประชาชน ต่างคนต่างทำความดี ประกาศความดีอยู่ในตัวเสร็จแล้ว ออกมาคละเคล้ากันสว่างไปหมด ทั้งมรรวาสทั้งพระนะ ถ้าเอาแต่ของเหลวร้ายมาประกาศ อยู่ที่ไหนก็เหม็นคลุ้งไปหมดแล้วประกาศหาอะไร ไม่เกิดประโยชน์อะไร พวกกันจำเอาไว้ เราพูดอย่างนี้ละ เรื่องศาสนาจะประกาศมันกิเลสประกาศต่างหาก ไม่ใช่ศาสนาจะประกาศให้คนได้รับความดีงามทั้งหลาย มันมีแต่กิเลส มีแต่ไฟนแต่ไฟที่จะประกาศเผาชาติ เผาศาสนา พระมหากษัตริย์ ไปในตัวของมันเสร็จ จากการประกาศศาสนานี้ละ ศาสนาแบบนี้ เข้าใจหรือ เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้ก่อน

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่
www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th
และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร
FM 103.25 MHz